

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Evou Šnajdaufovou ve věci

žalobce: **Mgr. Alexander Nett**, IČO 71346538, sídlem Ječná 1, 120 00 Praha 2,
insolvenční správce dlužníka společnosti ADLENAUS s. r. o., v likvidaci,
IČO 02367751, sídlem Lublaňská 653/51, 120 00 Praha 2,
zastoupen Mgr. Jirí Slováček, advokát, sídlem Štěpánská 640/45, 110 00
Praha 1,

proti

žalované: **Alena Krulišová**, narozena dne 11. 7. 1953, bytem Dobříchov 167, 289 11
Dobříchov,
zastoupena JUDr. Petr Novotný, advokát, sídlem Archangelská 1, 100 00
Praha 10,

o 920 000 Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku ve výši 920 000 Kč s úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z této částky od 24. 3. 2016 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Shodu s prvopisem potvrzuje Vladimíra Havlicová.

II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 141 370 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

III. Žalovaná je povinna zaplatit soudní poplatek za žalobu ve výši 4 600 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku na účet Městského soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobou ze dne 3. 5. 2016 podanou původně u Obvodního soudu pro Prahu 9, doplněnou dalšími podáními, se žalobce domáhal po žalované zaplacení žalobní částky s příslušenstvím. Uvedl, že je insolvenčním správcem společnosti ADLENAUS s. r. o., v likvidaci, IČO 02367751, sídlem Lublaňská 653/51, 120 00 Praha 2 (dále také jen „dlužník“). Žalovaná je jednatelkou dlužníka. Žalobce zjistil, že žalovaná jako jednatelka dlužníka vybrala ze dvou účtů dlužníka v letech 2014 a 2015 výběry v hotovosti v celkové výši 21 100 500 Kč. Žalobce se domníval, že provedené výběry nebyly učiněny za účelem zajišťování podnikatelské činnosti dlužníka. Žalovaná nepředala žalobci účetnictví dlužníka, žalobce nenalezl doklady prokazující oprávněnost výběrů, resp. nebylo možno dohledat, zdali žalovaná vybranou hotovost použila na podnikání dlužníka. Žalobce měl za to, že se žalovaná bezdůvodně obohatila, přičemž po žalované požadoval úhradu částky ve výši 920 000 Kč.
2. Usnesením ze dne 3. 5. 2017 byla připuštěna změna žaloby dle podání žalobce ze dne 3. 5. 2017, tedy žaloba byla rozšířena o příslušenství představující zákonný úrok z prodlení z žalobní částky ode dne 24. 3. 2016 do zaplacení.
3. Žalovaná nárok žalobce odmítla. Uvedla, že žalobci předala účetnictví dlužníka zcela řádně a že veškeré doklady odpovídající výběrům z banky se v účetnictví nacházejí, rovněž uvedla, že účetnictví předával žalobci Augustin Hašek, s účetnictvím mohlo být manipulováno. Žalovaná namítla promlčení nároku.
4. V projednávané věci soud zjistil následující skutkový stav, a to z níže uvedených důkazů a nesporných tvrzení účastníků.
5. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku sp. zn. C 218800 vedené Městským soudem v Praze na dlužníka je soudu známo, že žalovaná je ode dne vzniku dlužníka jeho jedinou jednatelkou a jedinou společnicí (od 26. 11. 2013), dále je soudu známo, že rozhodnutím jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady byl dlužník dne 26. 3. 2015 zrušen s likvidací a dne 3. 8. 2015 bylo zahájeno insolvenční řízení.
6. Z usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2015, č.j. MSPH 96 INS 19872/2015-A-13 soud zjistil, že dne 9. 10. 2016 byl na majetek dlužníka prohlášen konkurs a žalobce byl ustanoven insolvenčním správcem dlužníka.
7. Z výpisů z účtu dlužníka vedeného Českou spořitelnou, a.s. č.ú. 3391420339/0800 za období od 1. 4. 2014 do 28. 2. 2015 (dále také jen „účet České spořitelny“) soud zjistil, že žalovaná vybrala v hotovosti z účtu České spořitelny celkem částku ve výši 17 639 500 Kč.
8. Z mimořádného výpisu z účtu dlužníka vedeného Raiffeisenbank a.s., č.ú. 7817965001 za období od 25. 11. 2013 do 20. 3. 2015 (dále také jen „účet Raiffeisenbank“) soud zjistil, že žalovaná vybrala v hotovosti nebo z bankomatu z účtu Raiffeisenbank celkem částku ve výši 2 022 000 Kč.

9. Z dopisu žalobce žalované ze dne 7. 3. 2016 (dále také jen „předžalobní výzva“) soud zjistil, že žalobce vyzval žalovanou k úhradě žalobní částky do 15 dnů ode dne doručení dopisu, z poštovní dodejky soud zjistil, že předžalobní výzvu převzala žalovaná dne 8. 3. 2016.
10. Usnesením podepsaného soudu ze dne 30. 9. 2022, č.j. 75 Cm 42/2019-187 (dále také jen „usnesení soudu“) vyzval soud žalovanou podle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř., aby doplnila tvrzení, jaké konkrétní výdajové, případně jiné, účetní doklady z účetnictví dlužníka, odpovídají v usnesení soudu specifikovaným výběrům z účtu Česká spořitelna a výběrům z účtu Raiffeisenbank nebo výběrům z bankomatů a aby ke svým tvrzením označila důkazy. Žalovaná byla již dříve, na jednání soudu dne 3. 8. 2021 poučena dle § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. jak s finančními prostředky vybranými z účtu Česká spořitelna a z účtu Raiffeisenbank naložila a aby k tomu označila důkazy. K tomuto poučení se vyjádřila podáním ze dne 1. 9. 2021, navrhla výslech svědka Augustina Haška. Současně byla žalovaná poučena o následcích nesplnění výzev soudu.
11. Z výslechu svědka Augustina Haška soud zjistil, že měl plnou moc od žalované k zastupování dlužníka, spolupracoval s účetní dlužníka, předával účetnictví dlužníka za roky 2014 a 2015 žalobci, když jej žalobci předával, byly tam doklady prokazující výběry z bankomatů a na co byly použity výběry z účtů dlužníka. Svědek v letech 2013, 2014 a 2015 jednal za dlužníka s odběrateli, se společností Avas Group CZ s.r.o. a se společností BETA CENTRUM s.r.o.. Společnost Avas Group CZ s.r.o. fakturovala dlužníkovi, svědek byl jednatelem společnosti Avas Group CZ s.r.o., řídil její chod z hlediska mzdové, sociální a zdravotní, předávání peněz nedělal.
12. Z plné moci ze dne 19. 12. 2013 soud zjistil, že dlužník udělil plnou moc Augustinovi Haškovi k zastupování dlužníka a v jakém rozsahu byla plná moc udělena.
13. Žalovaná doplnila tvrzení a označila důkazy k usnesení soudu v podání ze dne 3. 11. 2022. Uvedla vždy konkrétní výši platby a označila příslušnou fakturu v účetnictví žalované s tím, že uvedla, že většina plateb byla použita na úhradu faktur vystavených ve prospěch dodavatele společnosti Avas Group CZ s. r. o..
14. Soud provedl důkaz následujícími fakturami a výdajovými doklady z účetnictví dlužníka (faktura č. 61 ze dne 31. 8. 2014, faktura č. 62 ze dne 31. 8. 2014, faktura č. 69 ze dne 30. 9. 2014, faktura č. 70 ze dne 30. 9. 2014, faktura č. 71 ze dne 30. 9. 2014, faktura č. 72 ze dne 30. 9. 2014, faktura č. 73 ze dne 30. 9. 2014, faktura č. 99 ze dne 15. 12. 2014, faktura č. 100 ze dne 31. 12. 2014, faktura č. 101 ze dne 31. 12. 2014, faktura č. 102 ze dne 31. 12. 2014, faktura č. 104 ze dne 31. 12. 2014, faktura č. 105 ze dne 31. 12. 2014, faktura č. 106 ze dne 31. 12. 2014, faktura č. 13 ze dne 31. 12. 2014, faktura č. 91 ze dne 30. 11. 2014, faktura č. 92 ze dne 30. 11. 2014, faktura č. 93 ze dne 30. 11. 2014, faktura č. 94 ze dne 30. 11. 2014, faktura č. 95 ze dne 30. 11. 2014, faktura č. 96 ze dne 30. 11. 2014, faktura č. 97 ze dne 30. 11. 2014, faktura č. 98 ze dne 30. 11. 2014, faktura č. 90 ze dne 20. 11. 2014, faktura č. 89 ze dne 15. 11. 2014, faktura č. 81 ze dne 30. 10. 2014, faktura č. 82 ze dne 30. 11. 2014, faktura č. 83 ze dne 31. 10. 2014, faktura č. 84 ze dne 31. 10. 2014, faktura č. 85 ze dne 31. 10. 2014, faktura č. 86 ze dne 31. 10. 2014, faktura č. 87 ze dne 31. 10. 2014, faktura č. 88 ze dne 31. 10. 2014, faktura č. 80 ze dne 15. 10. 2014, faktura č. 74 ze dne 30. 9. 2014, faktura č. 75 ze dne 30. 9. 2014, faktura č. 76 ze dne 30. 9. 2014, faktura č. 77 ze dne 30. 9. 2014, faktura č. 78 ze dne 30. 9. 2014, faktura č. 63 ze dne 31. 8. 2014, faktura č. 64 ze dne 31. 8. 2014, výdajový pokladní doklad č. H0218 ze dne 6. 10. 2014 včetně příjmového pokladního dokladu ze dne 6. 10. 2014, faktura č. 65 ze dne 31. 8. 2014, výdajový pokladní doklad č. H0129 ze dne 7. 10. 2014 včetně příjmového pokladního dokladu ze dne 7. 10. 2014, faktura č. 66 ze dne 31. 8. 2014, výdajový pokladní doklad č. H0130 ze dne 8. 10. 2014, včetně stvrzenky ze dne 8. 10. 2014, faktura č. 67 ze dne 31. 8. 2014, faktura č. 68 ze dne 31. 8. 2014, faktura č. 51 ze dne 31. 7. 2014, faktura č. 52 ze dne 31. 7. 2014, faktura č. 53 ze dne 31. 7. 2014, faktura č. 54 ze dne 31. 7. 2014, faktura č. 55 ze dne 31. 7. 2014, faktura č. 56 ze dne 31. 7. 2014, faktura č. 57 ze dne 31. 7. 2014, faktura č. 58 ze dne 31.

7. 2014 a faktura č. 59 ze dne 31. 7. 2014, faktura č. 42 ze dne 30. 6. 2014, faktura č. 43 ze dne 30. 6. 2014, faktura č. 44 ze dne 30. 6. 2014, faktura č. 45 ze dne 30. 6. 2014, faktura č. 46 ze dne 30. 6. 2014, faktura č. 47 ze dne 30. 6. 2014, faktura č. 48 ze dne 30. 6. 2014, faktura č. 49 ze dne 30. 6. 2014, faktura č. 50 ze dne 30. 6. 2014, faktura č. 34 ze dne 31. 5. 2014, faktura č. 35 ze dne 31. 5. 2014, faktura č. 36 ze dne 31. 5. 2014, faktura č. 37 ze dne 31. 5. 2014, faktura č. 38 ze dne 31. 5. 2014, faktura č. 39 ze dne 31. 5. 2014, faktura č. 40 ze dne 31. 5. 2014, faktura č. 41 ze dne 31. 5. 2014, faktura č. 0002 ze dne 30. 6. 2014, faktura č. 27 ze dne 30. 4. 2014, faktura č. 28 ze dne 30. 4. 2014, faktura č. 29 ze dne 30. 4. 2014, faktura č. 30 ze dne 30. 4. 2014, faktura č. 31 ze dne 30. 4. 2014, faktura č. 32 ze dne 30. 4. 2014, faktura č. 33 ze dne 30. 4. 2014, faktura č. 21 ze dne 31. 3. 2014, faktura č. 22 ze dne 31. 3. 2014, faktura č. 23 ze dne 31. 3. 2014, faktura č. 24 ze dne 31. 3. 2014, faktura č. 25 ze dne 31. 3. 2014, faktura č. 26 ze dne 31. 3. 2014, výdajový pokladní doklad č. H0114 ze dne 25. 9. 2014, výdajový pokladní doklad č. H0115 ze dne 25. 9. 2014, výdajový pokladní doklad č. H0116 ze dne 25. 9. 2014 a to včetně pokladní stvrzenka příjmová ze dne 25. 9. 2014 k výdajovému dokladu H0116, doklad o přijaté platbě v hotovosti ze dne 25. 9. 2014 k výdajovému pokladnímu dokladu č. H0115, doklad o přijaté platbě v hotovosti ze dne 25. 9. 2014 k výdajovému pokladnímu dokladu č. H0114, výdajový pokladní doklad č. H0217 ze dne 3. 10. 2014, včetně příjmového pokladního dokladu ze dne 3. 10. 2014) a zjistil z nich, že dlužník, zastoupený žalovanou, uhradil třetím subjektům vždy v hotovosti celkem částku ve výši 17 653 927 Kč a dále soud zjistil, že v převážné většině se jednalo o platby provedené dlužníkem společnosti Avas Group CZ s. r. o., kdy na příslušné konkrétní faktuře nebo výdajovém dokladu je vždy uvedeno, že je fakturováno nebo hrazeno „za provedené práce“ s uvedením konkrétního měsíce a roku. Soud dále z dokladů zjistil, že žalovaná označila fakturu č. 20 znějící na částku 144 414 Kč dvakrát.
15. Z ostatních provedených důkazů nezjistil soud žádné relevantní skutečnosti pro posouzení nároku, resp. z provedených důkazů měl soud skutkový stav dostatečně zjištěný pro posouzení nároku.
16. Po provedeném dokazování dospěl soud k následujícímu závěru o skutkovém stavu.
17. Žalovaná je ode dne vzniku dlužníka jeho jedinou jednatelkou a jedinou společnicí (od 26. 11. 2013). Rozhodnutím jediného společníka při výkonu působnosti valné hromady byl dlužník dne 26. 3. 2015 zrušen s likvidací a dne 3. 8. 2015 bylo zahájeno insolvenční řízení. Dne 9. 10. 2015 byl na majetek dlužníka prohlášen konkurs a žalobce byl ustanoven insolvenčním správcem dlužníka. Žalovaná vybrala v období od 4. 12. 2013 do 24. 2. 2015 ze dvou účtů dlužníka buď v hotovosti, nebo z bankomatu celkem částku ve výši 19 661 500 Kč. Z účtu České spořitelny vybrala žalovaná v hotovosti celkem částku ve výši 17 639 500 Kč a z účtu Raiffeisenbank vybrala žalovaná buď v hotovosti, nebo z bankomatu celkem částku ve výši 2 022 000 Kč. Fakturami a výdajovými a příjmovými doklady žalovaná prokázala, že částku v celkové výši 17 509 513 Kč uhradila v hotovosti třetím subjektům, a to v převážné většině provedla platby společnosti Avas Group CZ s. r. o. za provedené práce. Žalobce vyzval žalovanou předžalobní výzvou k úhradě žalobní částky do 15 dnů ode dne doručení, žalovaná převzala předžalobní výzvu dne 8. 3. 2016. Dlužník, zastoupený žalovanou, uhradil třetím subjektům v období 2014 – 2015 v hotovosti celkem částku ve výši 17 653 927 Kč, v převážné většině se jednalo o platby provedené dlužníkem společnosti Avas Group CZ s. r. o.
18. Po zjištění skutkového stavu dospěl soud k závěru o důvodnosti žalobního nároku, vycházel přitom z následujícího.
19. Žalovaná měla způsobit dlužníkovi škodu ve výši žalobní částky tím, že ze dvou účtů dlužníka vybrala peněžní prostředky, které nevyužila ve prospěch dlužníka.
20. Výběry ze dvou účtů byly provedeny v letech 2014 až 2015 (jeden výběr je z roku 2013, ovšem s ohledem na to, že žalobce vymezil žalobní požadavek nižší, než činila celková částka všech výběrů, tento výběr ve výši 199 000 Kč nebyl s ohledem na níže uvedené závěry soudu

podstatný), soud proto aplikoval příslušná ustanovení zák. č. 89/2012 Sb., občanská zákoník a zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích a družstvech.

21. Podle § 159 odst. 1 občanského zákoníku, ve znění do 31. 12. 2020 (dále také jen „NOZ“), do přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky.
22. Podle § 51 odst. 1 zák. č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích a družstvech, ve znění do 31. 12. 2020 (dále také jen „ZOK“), pečlivě a s potřebnými znalostmi jedná ten, kdo mohl při podnikatelském rozhodování v dobré víře rozumně předpokládat, že jedná informovaně a v obhajitelném zájmu obchodní korporace; to neplatí, pokud takovéto rozhodování nebylo učiněno s nezbytnou loajalitou.
23. Podle § 52 odst. 1 ZOK při posouzení, zda člen voleného orgánu jednal s péčí řádného hospodáře, se vždy přihlídnou k péči, kterou by v obdobné situaci vynaložila jiná rozumně pečlivá osoba, byla-li by v postavení člena obdobného orgánu obchodní korporace. Podle odstavce 2 je-li v řízení před soudem posuzováno, zda člen voleného orgánu obchodní korporace jednal s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno tento člen, ledaže soud rozhodne, že to po něm nelze spravedlivě požadovat.
24. Podle § 53 odst. 1 ZOK osoba, která porušila povinnost péče řádného hospodáře, vydá obchodní korporaci prospěch, který v souvislosti s takovým svým jednáním získala. Není-li vydání prospěchu možné, nahradí ho povinná osoba obchodní korporaci v penězích.
25. Žalovaná je jednatelkou dlužníka a jednatelkou byla od vzniku dlužníka. Dne 9. 10. 2016 byl na majetek dlužníka prohlášen konkurs a žalobce byl ustanoven insolvenčním správcem dlužníka.
26. Žalovaná měla porušit povinnosti vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře, měla dlužníkovi způsobit škodu ve výši žalobní částky.
27. Žalovaná namítla promlčení nároku. Soud se tedy zabýval nejprve tím, zdali není nárok promlčen. Žaloba byla podána k soudu dne 3. 5. 2016. Žalobce byl ustanoven insolvenčním správcem dlužníka dne 9. 10. 2015. Promlčecí doba je tříletá (§ 629 odst. 1 ZOK), lhůta k uplatnění u soudu počíná běžet ode dne, kdy mohlo být právo uplatněno poprvé (§ 619 odst. 1 ZOK). Žalobce se mohl o okolnostech rozhodných pro počátek běhu promlčecí lhůty dozvědět (§ 619 odst. 2 ZOK) nejdříve poté, co byl ustanoven do funkce insolvenčního správce, resp. okamžikem převzetí účetnictví dlužníka. Pokud byla žaloba podána k soudu dne 3. 5. 2016 a žalobce byl do funkce ustanoven 9. 10. 2015, soud aniž by bylo třeba zjišťovat okamžik předání účetnictví, dovodil, že nárok je včasný, žaloba byla podána k soudu včas ve tříleté lhůtě.
28. Je-li v řízení vedeném proti jednatele společnosti s ručením omezeným (jako žalovanému) posuzováno, zda jednatel způsobil společnosti škodu porušením povinnosti vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře, nese jednatel důkazní břemeno (toliko) o tom, že (v konkrétním případě) jednal s péčí řádného hospodáře. Ve vztahu k ostatním předpokladům odpovědnosti jednatele za škodu způsobenou společností tedy ohledně vzniku škody, jakož i příčinné souvislosti mezi škodou a protiprávním jednáním nese důkazní břemeno (jakož i břemeno tvrzení) žalobce a nikoliv žalovaný člen orgánu (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2012, sp. zn. 29 Cdo 3542/2011, ze dne 31. 3. 2015, sp. zn. 29 Cdo 440/2013, anebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 3. 2017, sp. zn. 29 Cdo 6035/2016).
29. Nesení důkazního břemene o tom, že jednal s péčí řádného hospodáře, předpokládá, že jednatel uvede okolnosti, z nichž plyne, že v konkrétním případě jednal s péčí řádného hospodáře (tedy že bude tvrdit rozhodné skutečnosti), a k nim označí důkazy, jimiž mají být tyto rozhodné

skutečnosti prokázány (srov. např. rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 20. 10. 2009, sp. zn. 29 Cdo 3775/2008, či ze dne 27. 10. 2015, sp. zn. 29 Cdo 250/2015).

30. Žalobce v řízení prokázal, že žalovaná vybrala ze dvou účtů dlužníka buď v hotovosti, nebo z bankomatu celkem částku ve výši 19 661 500 Kč (účet České spořitelny a účet Raiffeisenbank).
31. Žalobce tvrdil existenci všech základních předpokladů vzniku odpovědnosti za škodu: vznik škody (v podobě peněžních prostředků vybraných z účtu dlužníka, tj. škody skutečné, spočívající ve faktickém snížení jejího majetku), porušení povinnosti žalované jako jednatelky dlužníka (nepoužití odčerpaných finančních prostředků, s nimiž měla právo disponovat v rámci obchodního vedení dlužnice, pro jeho podnikatelskou činnost, jež může představovat porušení povinnosti péče řádného hospodáře), a příčinnou souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody (byla to právě žalovaná, kdo peníze z účtu dlužníka vybrala a nevyužila je pro jeho podnikatelské účely).
32. Žalobce unesl důkazní břemeno ohledně vzniku škody a příčinné souvislosti, když bylo v řízení prokázáno, že předmětné peněžní prostředky, se kterými žalovaná disponovala, z majetku dlužníka ušly jednáním žalované (vybrala je z účtu). To, zda peněžní prostředky byly použity pro dlužnici, je otázkou jednání s péčí řádného hospodáře, ohledně které nesla důkazní břemeno žalovaná.
33. Soud poučil žalovanou, aby doplnila tvrzení, jak naložila s vybranými peněžními prostředky, že je použila na podnikání, resp. aby tvrdila, jak s finančními prostředky naložila a aby k tomu označila důkazy, jimiž měly být tyto rozhodné skutečnosti prokázány.
34. Navrhovatelka prokázala, jak naložila s finančními prostředky ve výši 17 509 513 Kč (doplnila tvrzení a označila důkazy k částce 17 653 927 Kč, ale 144 414 Kč z fa č. 20 tvrdila a prokazovala 2x).
35. Nepodaří-li se jednatelem prokázat, že jednal s péčí řádného hospodáře, stíhá jej neúspěch ve sporu (za předpokladu, že je prokázán vznik škody, její výše i příčinná souvislost mezi jednáním jednatele a vznikem škody).
36. Žalovaná neprokázala, jak naložila s finančními prostředky ve výši 2 151 987 Kč (výběry činily celkem 19 661 500 Kč a žalovaný prokázala, jak naložila s hotovostí celkem ve výši 17 509 513 Kč). Žalobce tedy prokázal vznik škody v podobě peněžních prostředků vybraných z účtu dlužníka ve výši 2 151 987 Kč.
37. Žalovaná neunesla důkazní břemeno, jak naložila s částkou ve výši 2 151 987 Kč na podnikání dlužníka. Žalobce požadoval úhradu pouze části škody ve výši 920 000 Kč. Žaloba je po právu, neboť žalobce tvrdil a prokázal existenci všech základních předpokladů vzniku odpovědnosti za škodu: vznik škody, porušení povinnosti žalované jako jednatelky dlužníka, a příčinnou souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody a žalovaná neprokázala, jak naložila s finančními prostředky ve výši 2 151 987 Kč, tedy porušila povinnost péče řádného hospodáře, čímž dlužníkovi způsobila škodu. Žaloba je po právu, včetně zákonných úroků z prodlení ode dne následujícího marného uplynutí splatnosti dle výzvy žalobce dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. (§ 1958 odst. 2 a § 1970 obč. zák.), proto soud ve výroku I. tohoto rozsudku žalobě vyhověl.
38. Ve výroku II. tohoto rozsudku rozhodl soud o povinnosti žalované nahradit žalobci náklady řízení podle § 142 odst. 1 o. s. ř., když žalobce měl ve věci plný úspěch a má vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 141 370 Kč, náklady řízení žalobce byly tvořeny:
 - náklady právního zastoupení advokáta žalobce za 10,5 úkonů právní služby a 11 980 Kč [§ 151 odst. 2 o.s.ř., § 7 bod 6, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 11 odst. 2 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (příprava a převzetí, předžalobní výzva, vyjádření ze dne 25. 7. 2016, účast na jednání dne 3. 5. 2017, vyjádření ze dne 27. 9. 2017, účast na jednání dne 29. 1. 2019, účast na jednání dne 3. 8. 2020, účast na jednání dne 20. 9. 2022, účast na jednání dne

24. 2. 2023 delší jak dvě hodiny, účast u vyhlášení rozsudku; ostatní žalobcem požadované úkony právní služby nepovažoval soud za účelně vynaložené, porady s klientem žalobce nijak nedoložil a další jeho podání buď nebyly písemnými podáními ve věci anebo je soud nežádal]],

- paušální náhradou za 11 úkonů právní služby a 300 Kč za jeden úkon dle ust. § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, tj. 3 600 Kč.

39. Ve výroku III. tohoto rozsudku uložil soud žalované povinnost zaplatit soudní poplatek za žalobu ve výši 4 600 Kč podle § 2 odst. 3 zák. č. 549/1991 Sb., neboť žalobce je od soudního poplatku osvobozen dle § 11 odst. 2 písm. n) zák. č. 549/1991 Sb., proto je neúspěšná žalovaná povinná zaplatit soudní poplatek za žalobu. Žalovaná byla osvobozena od soudních poplatků z 90 %, soudní poplatek činil 46 000 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.
Nebude-li povinnost uložená pravomocným rozsudkem dobrovolně splněna, lze navrhnout exekuci nebo soudní výkon rozhodnutí.

Praha dne 3. března 2023

JUDr. Eva Šnajdaufová, v.r.
soudkyně